

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **T. W. (W.)**

skazanego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 września 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt IX Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 22 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł**  
**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

We wniesionej przez obrońcę kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 stycznia 2020 r. (sygn. akt IX Ka (...)), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 lipca 2019 r. (sygn. akt II K (...)) – skarżący sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu rzeczonego wniosku obrońca podniósł, że stan zdrowia skazanego T. W. nie pozwala na osadzenie go w zakładzie karnym. Wskazał, że jego zły stan psychiczny, spowodowany załamaniem po śmierci żony w styczniu br., wymaga leczenia w trybie ciągłym, na oddziale zamkniętym. Obrońca przedłożył w tym zakresie datowane na dzień 11 lutego 2020 r. zaświadczenie

o pobycie skazanego na oddziale Specjalistycznego Psychiatrycznego Zespołu Opieki Zdrowotnej w J., a także zaświadczenie lekarskie z dnia 27 marca 2020 r., w którym stwierdzono, że „w aktualnym stanie zdrowia pacjent nie może odbywać kary pozbawienia wolności”.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w przepisie art. 532 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy i stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 9 § 1 k.k.w. zasady wszczynania postępowania wykonawczego bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że zastosowanie tego mechanizmu winno być uwarunkowane zaistnieniem szczególnych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W tym aspekcie przede wszystkim należy mieć na uwadze rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną, już na etapie wstępnego badania sprawy, zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas – wyjątkowo – odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17).

Odnosząc się do powyższych uwag, stwierdzić należy, że wstępna kontrola wniesionej w niniejszej sprawie kasacji, nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych w niej zarzutów za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Stanowiska skarżącego nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa. W tym zatem aspekcie wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawiera podstaw do jego uwzględnienia.

Podniesione i udokumentowane przez obrońcę problemy ze zdrowiem psychicznym skazanego – niekwestionowane na obecnym etapie przez Sąd Najwyższy – nie stanowią przesłanki wskazującej na konieczność wstrzymania

wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Występujące po stronie skazanego względy zdrowotne mogą natomiast być podstawą stosownych wniosków składanych w postępowaniu wykonawczym, w szczególności na podstawie art. 150 § 1 i 2 k.k.w., art. 151 § 1 k.k.w. i art. 153 § 1 i 2 k.k.w.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.